

ת"פ 49806/12 - מ"ד נגד מדינת ישראל, מ.א. עבודות מסגורות, ניקוי חול וניהול פרויקטים בע"מ

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 12-06-49806 מדינת ישראל נ' ג.ר. ביצוע עבודות חול וניהול פרויקטים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט יהודה ליבליין
הمحكمة (הנאשם) מ"ד
עו"י ב"כ עו"ד א' מיאל

- נגד המשיבים
1. מדינת ישראל
 2. מ.א. עבודות מסגורות, ניקוי חול וניהול פרויקטים בע"מ
 3. ג.ר. ביצוע עבודות חול וניהול פרויקטים בע"מ
- המשיבה 1 ע"י ב"כ עו"ד מ' שאליך

החלטה

לפני בקשה מ"ד (להלן - "הנאשם"), כי אורנה על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו, וזאת עד שתינתן החלטת כב' נשיא המדינה בבקשת חנינה אותה הגישה אימו של הנאשם (ראו נספח א' לבקשת).

לחילופין, התבקש בית המשפט להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר לתקופה של 3 חודשים.

בבקשה נטען, כי גם שיכلل בקשה חנינה אינה מהויה עילה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, אלא בהתקיים נסיבות חריגות, הרוי שבענינו של הנאשם מתקיימות אותן נסיבות חריגות.

נטען, כי המבוקש נתון במצב רפואי קשה ומורכב, שכן הוא סובל מכשל קליני, ומתופל בדיאליזה 4 פעמים בכל יום, וככל הנראה יחויב בהשתלת כליה. בהקשר זה נטען, כי מצבו הרפואי של הנאשם, הולך ומתדרדר, וכי כתוצאה לכך הוא נתון במצב נפשי ירוד.

המשמעות מתנגדת לבקשת.

נטען, כי בבקשת החנינה הוגשה זמן קצר לפני המועד שנקבע לתחילת ריצוי עונש המאסר, והיות ומצבו הרפואי של הנאשם היה ידוע כבר במועד הטיעונים לעונש, אף קודם לכן, אז לא ברור מדוע הוגשה הבקשה במועד כה מאוחר. בפרט כך כאשר מדובר בעונש מאסר שהוסכם בין הצדדים, והנאשם יכול היה לצפות עניין זה מבעוד מועד.

עמוד 1

ציוין, כי על-פי ההלכה הנוגגת אין מעכבים ביצוע עונש מאסר, אך בשל הגשת בקשה חנינה, וכי בעניינו לא מתקיימות הנסיבות החירגות המצדיקות עיכוב ביצוע בשל הגשת בקשה חנינה, שכן מצבו הרפואי של הנאשם היה ידוע במועד הטיעונים לעונש, וכי על יסודו נקבע שתחילה רצוי עונש המאסר תהא בחילוף 3 חודשים מיום גזר הדין. לפיכך, לגשת המאשימה, לא חל שינוי בנסיבות, ובהתאם אין כל הצדקה לעיכוב ביצוע נוסף.

המאשימה טענה עוד, כי הנאשם יכול לקבל את הטיפול הרפואי במסגרת מרפאת שב"ס, והפנתה בעניין זה לפסיקתה, ולפיה יש ביכולת הגורמים הרפואיים שב"ס להתמודד עם אסירים הננתונים במצב רפואי מורכב.

בהתאם להחלטה מיום 13.2.2019 פנתה המאשימה למ"ש, על מנת שהו יתן את דעתו למצוות הרפואי של הנאשם, עוד בטרם יתחיל לרצות את עונש המאסר.

בהתאם למכתבו של ד"ר קלוצקי, המנהל הרפואי מר"ש, מיום 21.2.2019, התקבלו בידי מוסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם, ועל יסודם נקבע שיש באפשרות מר"ש לטפל בנאים מיוחדים, וכי אף קיימں הצדוק המתאים לביצוע דיאליזה, ובהתאם מר"ש נערכ לקליטתו כאסיר.

ה הנאשם הגיע למסגר זה, וטען, כי על אף האמור בו הוא עותר לעיכוב הביצוע, וחזר על נימוקי בקשה. יחד עם זאת, הוסיף, כי בחודש 12/2018 שוחררו מבתי הסוהר 957 אסירים, וזאת על מנת לעמוד בפסיקת בית המשפט העליון בדבר תנאי הכליאה בבתי הסוהר.

lgשת הנאשם, סיכו בקשה החנינה הם טובים, והאינטרס הציבורי, בשים לב לעובדה לפיה העבירות בוצעו לפני כ- 14 שנים, מצדיקים להיעתר בחזוב לבקשתה.

לאחר עיון בבקשתה, בתגובה המאשימה, בתשובת הנאשם ובכתבו של ד"ר קלוצקי, החלמתי לדחות את הבקשתה.

הלכה פטוקה היא שככל בקשה חנינה אינה מהוות נימוק לעיכוב ביצוע עונש מאסר שהוטל (ראו בש"פ 1835/93 **קלוין נ' מדינת ישראל**, פ"ד מז(2) 101 (1993);ע"פ 5819/06 **זהרין נ' מדינת ישראל** (2006); רע"פ 5074/06 **צימר נ' מדינת ישראל** (2007)).

יחד עם זאת, בצד כל זה נקבע, שבתקיים נסיבות חריגות ווצאות דופן, ניתן לעכב ביצוע עונש מאסר מטעם זה. בעניין זה נפסק בש"פ 5339/94 **עובדיה שמואל נ' מדינת ישראל** (7.10.1994) כר:

"[ש]ההחלטה נפלה ממנה. ללא שאallow אפשרות כי ביצוע עונש מאסר ידחה בשל בקשה חנינה שהוגשה לנשיא, אני סובר כי טעם זה לא ניתן אלא במקרים מיוחדים יוצאי דופן במינם ובסוגם, ועיקרם יהיה באירועים שארעו לאחר גזר הדין ואשר לו היו בפני בית המשפט בעת

שגורר את עונש המאסר אפשרי הוא משפיעים על שיקול דעתו שלא לגזר עונש מאסר כפי שגורר".

בעניינו של הנאשם יש לומר, כי להש>((פט)) לא רק שלא נמצאו נסיבות חדשות לאחר מתן גזר הדין, אלא שלאור האמור במכתבו של ד"ר קלוצקי אף לא מתקיימות הנסיבות החיריגות ויצאות הדופן, המצדיקות עיכוב ביצוע נוספים, מעבר זהה שניתן במסגרת גזר הדין בגדרו נקבע, בהתבסס על הטענות בדבר מצבו הרפואי של הנאשם, כי יחול לבצע את עונש המאסר ביום 17.2.2019.

יש לציין, כי אמו של הנאשם פנתה בבקשת החניה ביום 21.1.2019 (כך עולה מנספח א' לבקשתה). דהיינו, על אף טענות הנאשם בדבר מצבו הרפואי הקשה, מצב שהיה ידוע עבור לטיעונים לעונש, בחר הנאשם להמתין עם בקשה החניה עד סמוך לפניה תחילת ריצוי עונש המאסר, ולא הגיע את הבקשה כפי שראוי היה להגישה, ביום שלמחרת גזר הדין.

כמפורט לעיל, מר"ש עיין במסמכים הרפואיים של הנאשם ובמכתבו של ד"ר קלוצקי צוין, כי יש באפשרות מר"ש לקלוט את הנאשם בתנאים מיוחדים, ואף לחת לו את טיפול הדיאליזה להם זוקק בהתאם למצבו הרפואי.

麥ean, שאין כל נסיבות מיוחדות וחריגות, אשר מצדיקות עיכוב ביצוע של עונש המאסר לאור בקשה החניה, אשר הוגשה לנשיא המדינה.

ה הנאשם העלה במסגרת תשובתו לתגובה המאושר טענות המתייחסות להליך השחרור שביצעה המדינה של מאות אסירים, וזאת לאור פסקת בית המשפט העליון בגין תנאי הכליאה של האסירים. יש לומר בעניין טענה זו, כי לא עלה בידי להבין את פשרה, שכן נימוק זה אין בו כל הצדקה לעכב את ביצוע עונש המאסר שהוטל על הנאשם. בעניין זה יש לציין על פי האמור במכתבו של ד"ר קלוצקי בשל מצבו הרפואי ישנה הנאשם במרפאת מר"ש בחדר שיעמוד רק לרשותו.

לאור כל האמור לעיל, אני>Dוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בשל בקשה החניה שהוגשה.

יצוין, כי בהתאם להחלטה מיום 13.2.2019 עוכב עונש ביצוע המאסר עד ליום 27.2.2019 בשעה 08:30.

היות והחלטה זו ניתנת ביום 26.2.2019 בשעת צהרים, אני מוצא לנכון לעכב את ביצוע עונש המאסר עד ליום א' 3.3.2019 בשעה 08:30, שזע על הנאשם להתייצב בבית הסוהר "שכמה" אשקלון.

המציאות תודיע לצדדים בדחיפות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"א אדר א'
תשע"ט, 26 פברואר
2019, בהעד
הצדדים.

יהודיה ליבליין, שופט